

DOM

afsagt den 22. maj 2015 i sag nr. BS 150-748/2014:

Advokat A

(selv)

mod

Advokatnævnet

(advokat Dorthe Horstmann, Viborg)

Parternes påstande og sagens baggrund

Advokatnævnet har ved kendelse af 28. maj 2014 pålagt advokat A en bøde på 100.000 kr. for grov tilsidesættelse af god advokatskik ved i en kommentar på facebook at angive, at klageren og hendes datter havde afgivet falsk forklaring i retten

Advokat A har nedlagt påstand om *principalt*, at Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 ophæves, *subsidiært*, at bøden nedsættes.

Advokatnævnet har påstået kendelsen stadfæstet.

Sagen er anlagt den 6. juni 2014 ved Retten i Sønderborg og er derfra henvist til Retten i Horsens i medfør af retsplejelovens § 245, stk. 1.

Sagen er afgjort af tre dommere, jf. retsplejelovens § 12, stk. 3.

Oplysningerne i sagen

Advokatnævnet afsagde den 28. maj 2014 følgende kendelse:

"Sagens parter:

I denne sag har C klaget over advokat A, Sønderborg.

Sagens tema:

C, hvis datter B havde anmeldt sig udsat for vold og voldtægt, har klaget over, at advokat A, der var beskikket som forsvarer for den tiltalte, har tilsidesat god advokatskik ved under et retsmøde at opført sig upassende over for hende og ved på facebook at have fremsat injurierende ytringer.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 8. november 2013.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at Cs datter indgav politianmeldelse mod en 22-årig mand for vold og voldtægt mod hende og andre piger, og at advokat A blev beskikket som forsvarer for den 22-årige.

C har oplyst, at hun den 31. oktober 2013 afgav vidneforklaring i nævningesagen, og at advokat A opførte sig upassende, da han afhørte hende som vidne. C har ikke nærmere uddybet, hvori den upassende opførsel bestod, men har anført, at advokat A utallige gange blev irettesat af dommeren og formenet til at styre sin klient, der endte med at blive lagt i håndjern i retssalen.

C har videre oplyst, at advokat A sendte hende en venneanmodning på facebook.

Jyske Vestkysten bragte den 3. december 2013 på internettet en beskrivelse af retssagen, hvori der senere samme dag ville blive afsagt dom, og opfordrede læserne til at tilføje en kommentar på Jyske Vestkystens facebook side.

C slog samme dag kl. 15:52 følgende kommentar op på Jyske Vestkystens facebook side:

"håber at han vil se hvad han alt har lavet og må retvisen ske og håber at hans kære vil græde som de piger har gjort og tigget og bedt for deres liv med alle de slag de har følt på deres krop og at de nu græder over deres søn."

Advokat A kommenterede kl. 19:35 samme dag Cs opslag med følgende opslag på facebook:

"Men C, Er du også tilfreds med, at retten mente, at du og B løj under strafansvar. Jeg tror, at I bliver tiltalt, og straffen er normalt 60 dages ubetinget fængsel."

"Når landsretten ser på sagen, vil de måske tilsidesætte de andre pigers forklaring under henvisning til, at B afgav en ligeså detaljeret og troværdig forklaring som de andre indtil anklagemyndigheden kunne bevise, at hun og du løj i retten"

Advokat A har oplyst, at datteren B bl.a. har anmeldt, at hun skulle være forsøgt dræbt ved hængning, således at hun hang i halsen med benene frit svævende i luften. Anklagemyndigheden har opgivet påtale. Datteren har også anmeldt sig voldtaget på tidspunkter, hvor parterne ikke kendte hinanden, eller hvor tiltalte afsonede i Renbæk Statsfængsel. En række af datterens øvrige forklaringer stemmer heller ikke med de objektive beviser, der foreligger i sagen. Hun fortalte bl.a. dramatisk om en dødfødsel i 8. måned på Kolding Sygehus den 2. april 2012. Anklagemyndigheden har på hans begæring konstateret, at der ikke har været nogen dødfødsel og ikke har været nogen graviditet.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

C har påstået, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved i et retsmøde den 31. oktober 2013, hvor hun afgav forklaring som vidne i sagen, at have opført sig meget ækelt, groft og frækt overfor hende, og ved den 3. december 2013, hvor hovedforhandlingen var tilendebragt og sagen optaget til dom, på facebook at have skrevet, at han troede, at hun og hendes datter ville blive tiltalt for falsk forklaring for retten, og at straffen normalt er 60 dages ubetinget fængsel.

Indklagede:

Advokat A har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at C ikke har noget at klage over. Hans afhøring af hende var særlig grundig på grund af datterens usande udsagn, og C fastholdt bl.a., at der selvfølgelig havde fundet en dødfødsel sted, for hun havde jo selv været med på Kolding Sygehus.

Advokat A har endvidere anført, at hans kommentar på facebook var en reaktion på Cs opslag, og at bevisførelsen og hovedforhandlingen var tilendebragt, da kommentarerne blev udvekslet.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at det ikke er godtgjort, at advokat A ved sin afhøring af C som vidne er gået ud over, hvad der har været fornødent for at varetage hans klients interesser.

Derimod finder Advokatnævnet, at advokat A gik videre end berettiget ved på sin kommentar på facebook den 3. december 2013 at postulere, at C og hendes datter havde afgivet falsk forklaring for retten. Advokatnævnet har herved lagt vægt på, at advokat A, hvis han mente, at der var afgivet falsk forklaring, kunne have anmeldt dette til politiet fremfor at ytre sig herom til en ubestemt kreds på facebook.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat A groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokat A er de sidste 10 år meddelt talrige sanktioner for overtrædelse af god advokatskik. Overtrædelserne har været af mangeartet karakter. Advokat A er således bl.a. i 2004 pålagt en bøde på 5.000 kr., i 2005 to bøder på hver 5.000 kr., i 2006 en irettesættelse og to bøder på hver 5.000 kr. og i 2007 en bøde på 10.000 kr. Advokat A blev endvidere ved nævnets kendelse af 17. marts 2009, som ved Højesterets dom af 28. november 2011 blev stadfæstet for så vidt angår skyldsspørgsmålet, pålagt en bøde på 50.000 kr. Ved Advokatnævnets kendelse af 16. maj 2011 fandt nævnet, at advokat A havde tilsidesat god advokatskik, men fastsatte ingen tillægssanktion.

Ved Advokatnævnets kendelse af 26. juni 2013 blev advokat A pålagt en bøde på 100.000 kr. Denne kendelse er af advokat A indbragt for retten, jf. retsplejelovens § 147 d, og har derfor ikke betydning for sanktionsfastsættelsen i denne sag.

Ved Advokatnævnets kendelse af 27. juni 2013 fandt Advokatnævnet, at advokat A havde tilsidesat god advokatskik, men fandt ikke grundlag for at fastsætte nogen tillægssanktion.

Samtidig med behandlingen af denne sag har Advokatnævnet behandlet en anden sag, hvor der er klaget over advokat A, nævnets sagsnummer 2014-862. Advokatnævnet fandt i denne sag, at advokat A havde tilsidesat god advokatskik, og pålagde ham en bøde på 50.000 kr.

Efter omstændighederne – og efter en samlet vurdering af de to sager – jf. princippet i straffelovens § 88, pålægger Advokatnævnet advokat A i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, en bøde på 100.000 kr. i nærværende sag.

Advokat A kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat A pålægges en bøde på 100.000 kr."

Også den kendelse, som Advokatnævnet under sagsnr. 2014-862 afsagde samtidig med kendelsen, der prøves under denne sag, har været indbragt for Retten i Horsens. Heller ikke for retten er der truffet afgørelse om, at de to sager har skullet behandles sammen. Den nævnte kendelse er prøvet af Retten i Horsens under sagsnr. BS 150-740/2014, og dom herom er afsagt den 21. april 2015. Ved dommen nedsattes den pålagte bøde til 20.000 kr. Dommen er ikke anket.

Det er oplyst, at advokat A ved mail af 20. november 2013 til bl.a. en anklager indgav politianmeldelse mod C og hendes datter B for at have afgivet falsk forklaring for retten under den pågældende nævningesag.

Af stævningen i sagen fremgår, at Retten i Sønderborg under nævningesagen frifandt advokat As klient i 4 forhold blandt andet med den begrundelse, at det fandtes "overvejende betænkeligt at lægge vidnet [Bs] forklaring om de i forhold 17-20 beskrevne forhold til grund".

Det er videre oplyst, at C - efter at hun havde indgivet klage til Advokatnævnet over advokat As adfærd over for hende i retten - den 5. december 2013 sendte en mail til Advokatnævnet med følgende indhold:

*"Hej
Mener advokatnævnet at der er i god advokatskik at en god advokat
først sender venneanmodning til mig som vidne og derefter den
besked?! ..."*

Ved brev af 5. august 2014 til advokat A afviste Advokatnævnet advokatens anmodning om genoptagelse af klagesagen, idet nævnet vurderede, at *"der ikke er særlige grunde, der taler for, at sagen skal genoptages. Nævnet har særligt lagt vægt på, at dine ytringer efter det foreliggende er fremsat til en ubestemt kreds. Nævnet finder endvidere, at du ikke er fremkommet med væsentlige nye oplysninger, der kan føre til et andet resultat."*

Forklaring

Der er under hovedforhandlingen den 23. marts 2015 afgivet forklaring af advokat A.

A har forklaret, at der under nævningesagens hovedforhandling var en livlig diskussion på de sociale medier. Hans klient og dennes familie fortalte ham om dette, idet han ikke selv er nogen "ørn" på de sociale medier. I forbindelse med domsafsigelsen bragte Jyske Vestkysten en artikel om sagen på avisens hjemmeside. Han fik linket fra sin sekretær og så, hvad C havde skrevet. Hun og hendes datter havde afgivet nogle lange og tårevædede forklaringer under hovedforhandlingen, og C havde tidligere klaget over hans adfærd i retten. Der var derfor et underligt forhold mellem dem, og han tænkte, at det var underligt, at C skrev sådan, når de ifølge dommen havde løjet i retten. Han svarede derfor på Cs opslag direkte på Jyske

Vestkystens hjemmeside. Han ville ikke have skrevet et almindeligt brev til C med samme indhold, og han har aldrig gjort det før. Han behøvede ikke at gå ned på det niveau, Cs indlæg bar præg af, men var nok følelsesmæssigt involveret i sagen og havde derfor mindre distance til sagen. Oplysningerne fra Kolding Sygehus kom frem på hans foranledning. Hvis disse oplysninger ikke var kommet frem, ville hans klient formentlig være blevet dømt for forholdet.

Det viste sig senere, at hans svar "kom ind på" facebook på en eller anden måde. Han slettede derfor sit svar. Der var ikke kommet reaktioner fra andre end C i kraft af klagen. Det objektive er formentlig, at hendes opslag og hans svar til hende er blevet en del af facebook. Han kender ikke til, at han skulle have sendt en "venneanmodning" til C på facebook; han ved ikke, hvordan man gør dette.

Han havde også i retten procederet grundigt på, hvordan C og hendes datter havde afgivet falsk forklaring. På det tidspunkt var der journalister og andre tilhørere til stede. Hans procedure fandt sted i et offentligt retsmøde. Han har politianmeldt C og hendes datter. Han ved ikke, hvad anmeldelsen har ført til. Nævningetinget har i sig selv ved dommen fastslået, at C og hendes datter har talt usandt.

Parternes synspunkter

Advokat A har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, der er sålydende:

"Til støtte for påstanden gør sagsøgeren gældende:

At sagsøgtes forvaltningsafgørelse skal ophæves, fordi væsentlige omstændigheder ikke er inddraget.

For sagsøgte gælder officialmaksimen, og sagsøgte har således pligt til selv at oplyse en klagesag.

At sagsøgeren ikke er gået videre i sin sagsbehandling, end berettiget varetagelse til hans klients omdømme tilsagde.

At sagsøgeren ikke er fremkommet med beskyldninger, men alene har refereret, hvad retten allerede lagde til grund i sin dom, der blev afsagt i et offentligt retsmøde under tilstedeværelse af flere medier og mange tilhørere, der må anses for at være en ubestemt kreds af personer.

At de tilstedeværende medier ifølge dansk oplagskontrol nåede ud til en ubestemt personkreds på langt over hundrede tusinde.

At en forsvarer for tiltalte i en straffesag sanktionsfrit i sin procedure kan udtale sig om forurettedes og dennes families forhold vel vidende, at udtalelserne efterfølgende bliver gengivet i pressen.

At en advokat under en retssag har vide grænser for at fremkomme med ytringer om advokatens og klientens opfattelse af de retlige og faktiske omstændigheder i sagen, hvis disse ytringer med rimelighed kan siges at understøtte klientens påstande og anbringender i sagen.

At sagsøgeren ikke er fremkommet med ringeagtsytringer.

At Facebook er det medie, som tilskuerne til den lange retssag kommunikerede på.

At sagsøgeren ikke vidste og fortsat ikke ved, om hans svar er kommet frem til andre end klageren.

At sagsøgte ikke tidligere har truffet afgørelse om udtalelser på en avis hjemmeside eller på Facebook.

At det ikke tidligere er bestridt, at sagsøgeren på vegne sin klient havde foretaget anmeldelse af klageren og dennes datter for falsk forklaring for retten.

At klageren ikke i sit svar refererede egne synspunkter, men alene gengav rettens synspunkter og domstolenes praksis i sager om falsk forklaring for retten.

At der med rettens klare begrundelse for at forkaste klagerens og dennes forklaringer som urigtige ikke var tale om postulater, men alene om konstateringer af noget, som offentligheden allerede kendte.

At der er tale om noget helt centralt i et demokrati, nemlig retten til at ytre sig og kommunikere om forhold, der har afgørende betydning for demokratiet og offentlighedens forståelse af domstolenes rolle som de, der autoritativt afgør om noget er sandt eller falskt.

At ytringsfriheden i Europa er reguleret og sikret ved EMRK art. 10, og at danske domstoles fortolkning af Grundlovens § 77 må acceptere de grænser for ytringsfriheden, som EMD afstikker.

At EMRK art. 10 efter sit stk. 2 skal retsanvendes efter en nøje fastlagt procedure, som sagsøgte end ikke har forsøgt at følge.

At sagsøgerens svar til klageren ikke har været mere krænkende end rettens forkastelse af klagerens og dennes datters forklaringer som urigtige.

At klageren måtte tåle, at de tilstedeværende medier omtalte rettens bedømmelse af de urigtige forklaringer for tusindevis af læsere, lyttere og seere.

At sanktionen under henvisning til sagsøgtens ovenfor refererede kendelse om ytringsfrihed for en forsvarer, under henvisning til at sagsøgte aldrig tidligere har truffet afgørelse om ytringer fremsat på Facebook eller på mediers hjemmesider, og under henvisning til at sagsøgeren aldrig tidligere er sanktioneret for en ligesagt aktivitet, er uforholdsmæssig streng."

Advokatnævnet har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, der er sålydende:

"Overfor sagsøgerens synspunkter om sagsøgtes sagsbehandling (anbringende 1 og 2) og overfor sagsøgerens synspunkter om ytringsfrihed (anbringende 15, 16 og 17) gør jeg gældende,

at sagsøgeren selv har valgt arten og omfanget af de oplysninger og synspunkter, som blev præsenteret for sagsøgte,

at alle væsentlige omstændigheder har været inddraget i sagen,

at ytringsfrihed ikke giver sagsøgeren adgang til at ytre sig om hvad som helst om/overfor hvem som helst,

at EMRK art. 10 ikke hjemler uindskrænket materiel ytringsfrihed, og

at sagsøgtes ikendelse af disciplinære sanktioner for ytringer i strid med god advokatskik ikke er uforenelig med Grundlovens § 77.

I øvrigt gør jeg til støtte for min påstand gældende,

at en advokat ikke må gå videre i sin sagsbehandling, end berettigede hensyn til varetagelse af hans klients interesser tilsiger,

at en advokat har pligt til at udvise respekt i sin verbale omgang med andre, og at en advokat ikke på en Facebook-side bør fremkomme med beskyldninger mod/overfor andre og fremkomme med nedsættende udsagn om/overfor andre,

at sagsøgerens opslag på Facebook ikke kun er et referat af noget, som retten eventuelt måtte have lagt til grund,

at den omstændighed, at sagsøgeren angiveligt havde foretaget anmeldelse af klageren og hendes datter for falsk forklaring for retten, ikke berettiger ham til at omtale sit syn på klagerens og datterens vidneforklaringer og de konsekvenser, som disse forklaringer kunne få, på et offentligt/socialt medie,
at der, selv om anmeldelse havde fundet sted, stadig var tale om postulater, idet andet ikke var fastslået,
at den frihed, som er indrømmet en forsvarer under procedure i retten, ikke kan udstrækkes til at omfatte efterfølgende opslag på Facebook,
at sagsøgeren burde have været klar over, at hans opslag ville nå ud til en ubestemt kreds af personer på Facebook,
at opslaget fremstår som værende sagsøgerens egne synspunkter og ikke blot et referat af rettens synspunkter og,
at sagsøgeren ved sit opslag har gjort sig skyldig i grov tilsidesættelse af god advokatskik.

Sanktionen er passende fastsat.

Det er fast antaget i teori og praksis, at der er gentagelsesvirkning knyttet til sagsøgtes afgørelser.

Princippet i Straffelovens § 88 er anvendeligt ved fastsættelsen af sanktioner i sagsøgtes afgørelser.

Det er ikke korrekt, at de i sagsøgtes kendelse nævnte afgørelser alle verserer ved domstolene.

Det fremgår af sagsøgtes kendelse, at en enkelt afgørelse er indbragt for retten, og det fremgår videre, at denne afgørelse ikke er tillagt betydning for sanktionsfastsættelsen i denne sag."

Parterne har under hovedforhandlingen uddybet disse synspunkter.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det kan lægges til grund, at advokat A ved mail af 20. november 2013 til bl.a. en anklager, der må antages at have videresendt anmeldelsen til politiet - og således før han den 3. december 2013 skrev det omhandlede opslag på Jyske Vestkystens facebook-side - havde indgivet politianmeldelse mod C og hendes datter for at have afgivet falsk forklaring under nævningesagen mod advokat As klient.

Advokatnævnet kan ikke antages at have været bekendt med politianmeldelsen, idet det af kendelsens begrundelse fremgår, at nævnet har lagt vægt på, at advokat A - hvis han mente, at der var afgivet falsk forklaring - kunne have anmeldt dette til politiet.

Det forhold, at advokat A rent faktisk havde indgivet politianmeldelse før opslaget på facebook, har ikke en sådan betydning for bedømmelsen af god advokatskik, at det i sig selv kan medføre, at nævnets kendelse skal ophæves. Det, advokat A i øvrigt har anført, kan heller ikke føre til ophævelse af kendelsen.

Hverken den beskrevne omstændighed eller det forhold, at advokat A under sin procedure under nævningesagen i et offentligt retsmøde havde gjort gældende, at såvel C som hendes datter havde afgivet falsk forklaring i retten, har berettiget advokaten til at skrive et opslag

med beskyldninger om strafbart forhold, samt om den forventede straf herfor, på et socialt medie, hvor opslaget er - eller kunne være - udbredt til en større, ubestemt kreds af personer.

Retten tiltræder herefter, at advokat A ved opslaget gik videre end berettiget og groft tilsidesatte god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Retten tiltræder endvidere, at en disciplinærbøde for dette forhold skal udmåles efter princippet i straffelovens § 88, stk. 1, under hensyn til den bøde på 20.000 kr., som advokaten er pålagt ved rettens dom af 21. april 2015 i sagen BS 150-740/2014.

Retten finder herefter, at en proportional bøde - henset til advokat As mange tidligere disciplinærstraffe og forholdets grovhed - ikke bør overstige 50.000 kr. Advokat As subsidiære påstand tages derfor til følge.

Under hensyn til sagens udfald ophæves sagens omkostninger

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 stadfæstes med den ændring, at den pålagte bøde nedsættes til 50.000 kr.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part.